

Zbrojáky, licence a statistika

V tomto příspěvku bych rád navázal na svůj poměrně obsáhlý článek s názvem *Nebojte se zkoušek*, který vyšel na pokračování ve *Střelecké revui* č. 6–8/2018. Z pohledu zkušební komisaře jsem popsal celý průběh zkoušek uchazečů o zbrojní průkaz. Přátelé se mne často ptají, jak to vlastně vypadá se zkouškami teď, když je bezpečnostní situace taková, jaká je, a co je to vlastně za lidi, kteří si dělají zbrojní průkazy a kupují zbraně, proč si ty zbraně pořizují atd.

Nejdříve se pokusím na tyto otázky odpovědět ze svého úhlu pohledu. Pokud bych za sebe shrnul odpověď na otázku, kdo si dělá zbrojní průkaz, tak musím uvést, že nelze identifikovat určitou konkrétní skupinu osob. Nelze je rozdělit podle profese, názorů, vzdělání, věku apod. Nejstaršímu žadateli o zbrojní průkaz, kterého jsem zkoušel, bylo v době zkoušky 75 let. Bývalý voják z povolání. Byl naprosto precizně připravený a když jsem se ho zdvořile zeptal, zda by mi prozradil svou motivaci k tomu, že se uchází o zbrojní průkaz, uvedl, že s parťou bývalých vojáků si dělají dvakrát

ročně střelby z malorážky na střelnici a aby si nemuseli půjčovat zbraň, tak by rádi měli vlastní malorážkovou pistolí.

Častými účastníky zkoušek jsou strážníci obecní policie, kteří ke své profesi potřebují zbrojní průkaz skupiny D. Jejich příprava bývá organizována hromadně a při zkouškách mají vysoké procento úspěšnosti.

Tradičními uchazeči bývají adeпти výkonu práva myslivosti. Zajímavou skupinou uchazečů jsou herci a politici, u nichž na rozdíl od většiny ostatních uchazečů zpravidla nebývá znát žádná téma. Také jsem zkoušel jednoho známého investigativního novináře, jehož

motivace spočívala v obavách o život a zdraví, protože byli z výkonu trestu ve věznici propuštěni lidé, o kterých psal reportáže.

Pokud docházejí na zkoušku partnerské páry, musí se důrazněji upozornit na zákaz spolupráce při psaní testů. Vzpomínám si, že jsem musel vyhodit od psaní testů dva uchazeče, o kterých jsem se domníval, že je to pár, ale když se mi jeden z dvojice přišel po zkoušce omluvit, tak mi řekl, že sousedovi radit musel, protože je to jeho nadřízený v zaměstnání... Když došlo k tomu, že byl jeden z uchazečů, kteří tvořili pár, hodnocen jako prospěl a druhý neprospěl, byl jsem opakovaně nechtěným svědkem partnerské výměny názorů, kdy jeden vyčítal druhému, do čeho že ho to navezl.

Pokud nejde o dvě uvedené skupiny – strážníky a myslivce –, motivace k tomu, že si někdo pořídí zbrojní průkaz, lze hodnotit jako výrazně individuální a není důležité, zda k tomu uchazeče vedou sběratelské účely, sport, výkon povolání, nebo ochrana života, zdraví a majetku. Je však důležité, že se jedná o skupinu bezúhonných lidí, kteří jsou prověřeni a ucházejí se o zbrojní průkaz, protože chtějí a mohou. Náklady uchazeče na vlastní zkoušku jsou různé, podle konkrétní střelnice, ale většinou se pohybují v rozmezí 1500 až 3000 korun. Tyto náklady nijak zásadně nerostou.

Zkouším uchazeče o zbrojní průkazy již čtvrté zkušební období, tedy čtvrtou pětiletku. Poslední dobou mám přiděleno o něco méně zkoušek než dřív, několik málo za rok. To není způ-